

EVROPSKI PARLAMENT

2004



2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0206/2006

2.6.2006

POROČILO

o političnem okviru za krepitev proizvodnje EU – za celovitejši pristop k
industrijski politiki
(2006/2003(INI))

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

Poročevalec: Joan Calabuig Rull

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	9
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	11
POSTOPEK	15

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o političnem okviru za krepitev proizvodnje EU – za celovitejši pristop k industrijski politiki (2006/2003(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Izvajanje Lizbonskega programa Skupnosti: Politični okvir za krepitev proizvodnje EU – za celovitejši pristop k industrijski politiki (KOM(2005)0474),
 - ob upoštevanju spremljajočih delovnih dokumentov osebja Komisije (SEC(2005)1215, SEC(2005)1216 in SEC(2005)1217),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta EU za konkurenčnost z dne 28. novembra 2005,
 - ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Bruslju 23. in 24. marca 2006,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A6–0206/2006),
- A. ker je v zgoraj omenjenem sporočilu Komisije, izdelanem na podlagi podrobne preučitve konkurenčnosti 27 posameznih sektorjev, predviden industrijsko politični delovni program proizvodnje v prihodnjih letih,
- B. ker je dinamična in visoko konkurenčna industrija nujna predpostavka za boljše socialne in okoljske standarde,
- C. ker proizvodna industrija EU zagotavlja približno 20 % proizvodnje EU in zaposluje približno 34 milijonov ljudi,
- D. ker Svet priznava, da je proizvodna industrija pomembna za ustvarjanje novih in inovativnih izdelkov,
1. pozdravlja sporočilo Komisije, v katerem sta določena politični okvir in razširjeni delovni program proizvodne industrije v prihodnjih letih; meni, da je sporočilo pomemben temeljni kamen za oblikovanje trdne in uravnotežene industrijske politike, ki združuje konkretne sektorske ukrepe z medsektorskimi političnimi pobudami;
 2. priznava, da imajo proizvodne industrije v EU pomembno vlogo; poudarja, da so proizvodnja, storitve in trgovina v sodobnem poslovnem okolju močno in vse bolj povezane; zato močno podpira razvoj skladne industrijske politike na evropski ravni, ki bo sprejela izzive globalizacije;

¹ INT/288 - CESE 1435/2005.

3. opozarja, da mora EU težiti k temu, da ostane industrijska velesila, namesto da se omeji zgolj na razvoj sektorja storitev;
4. meni, da bi si morala Skupnost prizadevati za skupni razvoj strategij konkurenčnosti v sektorjih industrije in storitev ter spodbujati preverjeno prakso v podjetniškem okolju in podjetništvu, vključno z družbeno odgovornostjo podjetij in enakopravnostjo moških in žensk;
5. opozarja, da so cilji lizbonske strategije minimalni cilji, k izpolnitvi katerih bi se morale države članice zavezati; ugotavlja, da več držav članic sprejelo nacionalno politiko za krepitev proizvodne industrije; verjame, da bi lahko posamezne nacionalne politike ovirale razvoj evropske industrijske politike in da bi večja usklajenost med ukrepi, ki jih sprejmejo države članice, in ukrepi Skupnosti lahko oboje okrepila; zato poziva Komisijo in države članice, naj z vključevanjem vlad, industrije in zainteresiranih strani na evropski, nacionalni in regionalni ravni izdelajo mehanizem za učinkovito usklajevanje ukrepov na tem področju;
6. ugotavlja, da brez vladnih ukrepov za industrijo ne bo mogoče vzpostaviti okvira, ki bi bil trden, zanimiv in bi zagotavljal pravno varnost; poudarja, da je delovanje sodobnega javnega sektorja bistveno za vzpostavljanje infrastrukture ter spodbujanju izobraževanja in inovacij;
7. meni, da mora politika Skupnosti za pomoč in podporo nacionalnim industrijskim politikam stremeti k razvoju evropskih vzorov odličnosti in pri tem ustvariti sinergijo med strokovnimi znanji, ki jih ponujajo lokalni trgi dela in raziskovalni centri, ne da bi zanemarila političnega in makroekonomskega okolja, usmerjenega v razvoj, ter kot sredstvo za krepitev naložb težiti k blaginji in kakovostnim delovnim mestom s pravicami; pozdravlja dejstvo, da je v sporočilu Komisije opredeljena evropska industrijska politika; vseeno poudarja, da ta pristop ne sme biti zgolj horizontalen, temveč bi se moral nanašati tudi na posamezne sektorje;
8. podpira pobude, navedene v sporočilu; pozdravlja podrobno razčlenbo 27 sektorjev in jasno usmeritev v priporočilih; kljub temu meni, da je trenutni izziv dejansko izvajanje pobud; meni, da bi morala predlagane pobude usklajevati generalni direktorat, in sicer generalni direktorat za podjetja in industrijo, in skupina v okviru Sveta, Svet za konkurenčnost, da bi zagotovili dolgoročno skladnost izvajanja; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj pred koncem tega leta obvesti Parlament o doseženem napredku pri pobudah; Komisijo tudi poziva, naj preuči možnost sistematičnega vrednotenja in rednega ocenjevanja prednosti in dodane vrednosti pobud, kot so skupine na visoki ravni, odbori za inovacije in delovne skupine v katerem koli sektorju;
9. spodbuja Komisijo, naj posveti ustrezno pozornost vsem sektorjem proizvodnih industrij in, kjer je potrebno, zapolni vrzeli, tako v zvezi z razčlenbo nekaterih sektorjev kot z ukrepi, ki jih je treba sprejeti, in pri tem upošteva visoko stopnjo regionalne koncentracije nekaterih industrij;
10. priznava, da je treba okrepiti konkurenčnost predelovalne industrije; pozdravlja poudarek Komisije na socialni odgovornosti podjetij in nujnosti trajnostnega razvoja; poziva Komisijo, naj enako težo prisodi delovnemu okolju ter zdravju in varnosti delavcev, da zagotovi ustvaritev številnejših in boljših delovnih mest;

11. priznava, da je za evropsko industrijsko politiko v sektorjih, ki so strateškega pomena za gospodarstva držav članic, nujna krepitev obstoječih industrij, ohranjanje zakonsko urejenega odprtega notranjega trga, upoštevanje dejavnikov konkurenčnosti, ki lahko vplivajo na obseg zaposlovanja v mnogih državah članicah, in spodbujanje modernizacije celotne evropske industrije, ki je že ali pa bi lahko postala konkurenčna;
12. verjame, da je prihodnost evropskih proizvodnih industrij v povečani dodani vrednosti in boljši kakovosti; zato je zaskrbljen, ker se trgovina EU na splošno še vedno osredotoča na sektorje s srednje visoko tehnološko ravni in na nizko do srednje usposobljeno delovno silo; meni, da sta izobraževanje in usposabljanje na vseh ravneh ključna dejavnika za izboljšanje kvalifikacij delovne sile in lajšanje strukturne spremembe; obžaluje, da sporočilo ne posveča dovolj pozornosti izobraževanju, vseživljenjskemu učenju in usposabljanju; poziva države članice, naj si močneje prizadevajo za to, da bi se več mladih študentov odločilo za tehnične in znanstvene študije;
13. pozdravlja dejstvo, da Komisija priznava usposobljeno in prožno delovno silo kot najpomembnejši vir in dejavnik konkurenčnosti EU; poziva EU, naj stori vse, da okrepi razvoj znanja in spretnosti delavcev na vseh ravneh, predvsem nekvalificiranih delavcev;
14. nadalje meni, da so predlogi Komisije, da bi pomanjkanje strokovnega znanja, s katerim se sooča industrija, reševali s politikami, ki spodbujajo preglednost, prenos in priznavanje kvalifikacij ter prek katerih je mogoče ugotavljati trenutne potrebe po strokovnem znanju na posameznem področju in kje strokovnega znanja primanjkuje, ustrezni;
15. ugotavlja, da je treba odločneje investirati v izboljšanje ravni strokovnega znanja človeških virov, npr. prek operativnih programov usposabljanja na področju znanosti in tehnologije, katerih cilj je zagotovitev kakovosti in raznovrstnosti možnosti usposabljanja v različnih državah članicah;
16. poziva podjetja, da svojim zaposlenim zagotovijo najboljše možne pogoje usposabljanja z zagotavljanjem stalnega usposabljanja, pri čemer podjetja pripravijo načrte strokovnega znanja in prevzamejo splošno odgovornost za vseživljenjsko učenje in kontinuirano usposabljanje svojih delavcev;
17. meni, da sta prenos znanja in uporaba rezultatov raziskav novih proizvodov in postopkov v proizvodni industriji, zlasti pri malih in srednje velikih podjetjih, še vedno premajhna; zaradi tega vidi jasno potrebo po premostitvi sedanje vrzeli med raziskovalno skupnostjo in tržnim sektorjem; je prepričan, da je treba posvetiti posebno pozornost skupnemu reševanju te težave ter poziva Komisijo in države članice, naj naglo predlagajo dejanske ukrepe za njeno rešitev; v ta namen opozarja, da je treba preudarno in čim boljše izkoristiti možnosti, ki jih ponuja okvirni program za konkurenčnost in inovacije;
18. meni, da je treba upoštevati posebnosti malih podjetij in mikropodjetij, ker njihove težave niso primerljive s težavami velikih podjetij;
19. ugotavlja, da je treba izdelati načrte za zagotavljanje neposredne podpore raziskovalnim dejavnostim, ki se izvajajo v konzorcijih, vključno s podjetji in raziskovalnimi enotami ali univerzitetnimi skupinami, na ta način pa omogočiti hitrejši prenos znanja in spretnosti ter tehnologij;
20. poudarja, da je državna pomoč podjetjem, razen malim in srednje velikim podjetjem,

primerna, če je bila odobrena za spodbujanje sodelovanja z drugimi podjetji, malimi in srednje velikimi podjetji, akademskimi ustanovami v skupinah za "odprto inovativnost", centrih odličnosti in programi sodelovanja na področju raziskav in razvoja, saj je to v skladu s poročilom neodvisnih strokovnjakov za raziskave in razvoj ter inovacije;

21. opozarja, da je blaginja Evropske unije odvisna od razvoja prvovrstne inovativne evropske industrije;
22. pozdravlja zasnovo tehnoloških platform, ki bodo dale zagon raziskovalnim področjem v razvoju, da bodo izpolnila zahteve trga; vendar meni, da je potrebnih več sredstev, da bi uporabne raziskave privedle do inovativnih proizvodov; v zvezi s tem pozdravlja namen Evropske investicijske banke (EIB), da občutno poveča sredstva, ki so na voljo za vlaganja v raziskave in razvoj ter mala in srednje velika podjetja, namenjena pospeševanju njihove rasti; opozarja na sklepe zgoraj omenjenega Evropskega sveta v Bruslju, po katerih je pričakovati do 30 milijard tveganega kapitala ter zagotovljenih bančnih posojil za podporo inovacijam in krepitev ukrepov na področju raziskav in razvoja; spodbuja Komisijo in EIB, naj skupaj z zasebnim sektorjem preneseta ukrepe v smislu teh sklepov v prakso;
23. poudarja, da imajo nanoznanosti in nanotehnologij velik potencial ter poziva proizvodni sektor, naj sledi tehnološkemu napredku in evropskemu akcijskemu programu 2005-2009 na tem področju, da bo lahko izkoristil možnosti in nove perspektive, ki se odpirajo vsem industrijskim sektorjem;
24. poudarja, da imajo zlasti inovativna nova podjetja ter mala in srednje velika podjetja težave pri dostopanju do finančnih sredstev in tveganega kapitala; zato poziva Komisijo, naj pri sektorskih pobudah tesno sodeluje z EIB in Evropskim investicijskim skladom;
25. meni, da bi bila ustanovitev skupine na visoki ravni lahko koristna za zagotavljanje skladnosti zakonodaje na področjih industrije, energije in okolja s ciljem večje trajnosti in konkurenčnosti; opozarja, da je treba preučiti tako trg z električno energijo kot trg z zemeljskim plinom, saj imata velik vpliv na nekatere proizvodne industrije;
26. poudarja, da je za proizvodno industrijo pogosto značilna regionalna koncentracija; zato poziva regionalne in nacionalne organe, ki tesno sodelujejo z gospodarskimi in družbenimi akterji, naj pripravijo lokalne strateške načrte za območja, ki so, ali bi lahko postala središča skupin za inovativnost proizvodnje; v ta namen zahteva, da se lokalne strateške načrte usmeri v čim boljše izrabo primarnega sektorja proizvodnje blaga, raziskovalnega potenciala in tudi vseh primerjalnih prednosti vsake posamezne regije; poziva države članice, naj v zvezi s tem v celoti izkoristijo možnosti v okviru strukturnih skladov;
27. opozarja, da je treba v prihodnjih industrijsko političnih ukrepih Skupnosti poleg sektorske upoštevati tudi ozemeljsko razsežnost; ugotavlja, da morajo območja z veliko koncentracijo proizvodne industrije opredeliti industrijsko in trgovinsko politiko tako, da bo ustrezala njihovim posebnim zahtevam; zato poziva Komisijo, naj sledi predlogom, ki jih je predstavila v sporočilu, in še nadalje razmisli o možnostih poglobitve sodelovanja med regijami, ki se srečujejo z istimi težavami in izzivi, in možnostih spodbujanja proizvodnih podjetij v teh regijah k vzpostavitvi mrež, prek katerih bi bilo mogoče razvijati in usklajevati ustrezno industrijsko in gospodarsko politiko;

28. meni, da lahko strukturni skladi veliko prispevajo h krepitvi industrije in se zato ne strinja z zmanjšanjem proračunskih sredstev, ki so jim bila dodeljena v okviru finančne perspektive, saj bo to na eni strani vplivalo na možnosti, ki jih ima Evropska unija za spodbujanje inovacij in zviševanje ravni usposobljenosti zaposlenih, na drugi strani pa na delovne pogoje; izraža upanje, da bo Svet pristal na bistveno povečanje strukturnih skladov;
29. pozdravlja predlog Komisije o vključevanju in uskladitvi industrijske politike z drugimi politikami, vključno s kohezijsko, okoljsko, raziskovalno in razvojno ter energetsko politiko; ugotavlja, da glede na to, da so za uspeh industrijske politike in za okrepitev pomembne vloge evropskih svetov delavcev, potrebni infrastruktura in človeški viri, med kohezijsko in industrijsko politiko obstaja povezava, zato mora priti do skladnosti med politikami in večjega sodelovanja v družbi;
30. meni, da bi morali sektorji, ki so izpostavljeni močni mednarodni konkurenci, sprejeti skupne ukrepe, ki bi jim omogočili, da se prestrukturirajo in posodobijo; v zvezi s tem kot dober primer navaja vrsto pobud, kot so LeaderSHIP 2015, CARS21 in Skupina na visoki ravni za tekstil in oblačila; zaradi nujne potrebe po ukrepih v slednjih dveh sektorjih poziva Komisijo, naj do jeseni 2006 predstavi konkretne predloge, ki bi jih Svet sprejel, Parlament pa nanje podal svoje mnenje še pred koncem leta 2006; pozdravlja namen Komisije, da pobude, ki se nanašajo na posamezne sektorje, sprejme za industrijo na področju farmacije, kemije, obrambe, vesolja in strojništva;
31. meni, da morajo biti na ravni posameznih sektorjev v razpravo vključeni delavski sindikati, zveze potrošnikov in organizacije delodajalcev, da bodo rešitve industrijske politike primernejše in bolj izčrpne;
32. poudarja pomen vzpostavitve dialoga z vsemi vpletenimi stranmi in pozdravlja ustanovitev skupine na visoki ravni za konkurenčnost, energijo in okolje;
33. meni, da Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji ne bi smel biti osredotočen samo na to, da delavcem, ki so postali presežni zaradi globalizacije, pomaga poiskati novo zaposlitev, ampak bi moral spodbujati tudi strukturne spremembe in prestrukturiranje sektorjev, ki bo ustvarilo nova delovna mesta in okrepilo konkurenčnost teh sektorjev v globaliziranem svetu;
34. vztraja, da se podjetjem, ki so prejela podporo v eni od držav članic, nato pa preselila proizvodno dejavnost v drugo državo, ne da bi v celoti spoštovala dogovor, sklenjen z zadevno državo članico, ne dodeli podpora Skupnosti;
35. poudarja, da je dialog med upravo in delavci ključnega pomena pri vprašanih posodobitve in odkrivanja načinov prepoznavanja in izvajanja sprememb, ki so potrebne, da nekateri sektorji ostanejo ali postanejo konkurenčni;
36. poziva Komisijo, naj izvede poglobljeno analizo trenutnih razmer v proizvodni industriji novih držav članic in prihodnjih izzivov ter poskrbi za ustrezno izvajanje zakonodaje Skupnosti; tako lahko pridobi skupne podatke za 25 držav članic in na njihovi osnovi razčleni različne sektorje ter oblikuje priporočila za nadaljnjo industrijsko politiko;
37. poziva Komisijo, naj izdela nadaljnje ukrepe, da podpre izvozna in tista podjetja, ki v velikem obsegu vlagajo v raziskovalne in inovacijske projekte;

38. poziva Komisijo, naj se osredotoči na področje tržnega nadzora in boj proti nelojalni konkurenci ter ponarejanju; poziva Komisijo, naj pred koncem tega leta predstavi konkretne predloge na področju varstva in uveljavljanja pravic intelektualne lastnine; zato meni, da je treba okrepiti prizadevanja za boj proti uvozu ponarejenih izdelkov iz tretjih držav in razkrivati to prakso z izmenjavo informacij med državami članicami ter uporabo najbolj naprednih tehnologij na krajih, kjer blago pride v Evropsko unijo;
39. poziva Komisijo, naj spremlja in beleži stopnjo skladnosti uvoženih proizvodov z evropsko zakonodajo na področju okolja in zdravja potrošnikov ter njihov vpliv na konkurenčnost evropskih proizvodov;
40. poudarja pomen dostopa proizvodnih industrij do trga; poziva Komisijo, naj nadaljuje s prizadevanji za sodelovanje s prizadetimi sektorji, da razkrije mednarodne prakse, zlasti predpise in subvencije, ki negativno vplivajo na konkurenčnost evropskih podjetij, in odpravi ovire za trgovino in naložbe, ki niso v skladu z mednarodnimi pravili; meni, da so dvostranski sporazumi izjemna priložnost za premagovanje teh izzivov na pravičen, pregleden in napreden način ter za določitev načela vzajemnosti za splošno pravilo trgovinskih odnosov Unije;
41. poudarja, da bi morala zakonodaja, ki si prizadeva vključiti okoljska vprašanja v gospodarsko politiko in strategije, državam članicam pustiti določeno stopnjo svobode pri izbiri gospodarskih in finančnih instrumentov;
42. meni, da je treba pri ukrepih, ki bodo sprejeti, zlasti v okviru STO, upoštevati okoliščine in posebne značilnosti vsakega sektorja, priložnosti in izzive, ki se pojavljajo, ter težave, s katerimi se soočajo posamezne države članice;
43. poziva države članice in Komisijo, naj sledijo ciljem trajnostnega razvoja z ustvarjanjem primerne ravnovesja med gospodarskimi, socialnimi in okoljskimi vidiki;
44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

OBRAZLOŽITEV

Močan in zdrav proizvodni sektor je ključnega pomena, če želimo v celoti izkoristiti potencial EU. Proizvodna industrija EU predstavlja približno 20 % proizvodnje EU in zaposluje približno 34 milijonov ljudi. Več kot 80 % vlaganj v raziskave in razvoj zasebnega sektorja EU je namenjenih proizvodni industriji. V proizvodnji nastajajo novi in inovativni izdelki, ki predstavljajo približno 75 % izvoza EU. Proizvodnja sestoji iz številnih malih in srednje velikih podjetij: več kot 99 % podjetij in 58 % delovnih mest v proizvodnji predstavljajo mala in srednje velika podjetja.

Čeprav ima evropska proizvodnja velik potencial za ustvarjanje blaginje in delovnih mest, se sooča s hitrimi tehnološkimi spremembami ter močnim in naraščajočim pritiskom konkurence, tako na področju visoke tehnologije kot tudi na bolj uveljavljenih področjih. Čeprav so rezultati večine posameznih proizvodnih sektorjev dobri, položaj proizvodne industrije EU v svetovnem okviru v splošnem ni najboljši. Čeprav je bil obseg preselitev delovnih mest v države z nizkimi stroški v večini proizvodnih sektorjev omejen, so čedalje večja mednarodna konkurenca pri vlaganjih v raziskave in razvoj ter tuje neposredne naložbe precej zaskrbljujoče. Zato je ustvarjanje primernih pogojev, v katerih bo proizvodna industrija v Evropi zacvetela, pomemben, obenem pa celovit izziv.

V široki paleti novih programov v okviru lizbonskega programa manjkajo prizadevanja za reševanje vprašanj posameznih industrijskih sektorjev, zlasti predelovalne industrije, in za zagotovitev temeljev za specifične sektorske ali medsektorske ukrepe podpore. Komisija v tem sporočilu navaja, da bo to potrebo upoštevala.

V sporočilu je opredeljen načrt dela v zvezi z industrijsko politiko v proizvodni industriji za prihodnja leta. Razčlenjeni proizvodni sektorji so razvrščeni v štiri večje kategorije industrije: živilska in bioznanstvena industrija, strojna industrija in industrija sistemov, industrija mode in oblikovanja ter industrija osnovnih snovi in polizdelkov. Znotraj teh področij se natančno preverja 27 posameznih sektorjev proizvodne in gradbene industrije, z uporabo ključnih dejavnikov za pospeševanje konkurenčnosti in razvoja, kot so: znanje, boljša pravna ureditev, okolje in energetika, trgovina in strukturne spremembe.

Na osnovi tega pregleda so podana konkretna priporočila za sektorske ukrepe, ki bi povečali rast, produktivnost in konkurenčnost v vsakem od razčlenjenih sektorjev. Poleg tega je predlaganih sedem glavnih medsektorskih političnih pobud, s katerimi naj bi se spoprijeli s skupnimi izzivi in ki naj bi okrepile sinergije:

- pobuda o pravicah intelektualne lastnine in ponarejanju,
- skupina na visoki ravni o konkurenci, energiji in okolju,
- zunanji vidiki konkurenčnosti in dostopa na trg,
- nov zakonodajni program poenostavitve,
- izboljšanje sektorskih spretnosti,
- upravljanje strukturnih sprememb v proizvodnji,
- celostni evropski pristop k industrijskemu raziskovanju in inovacijam.

Poleg tega Komisija predlaga, da se opredelijo številne nove sektorsko značilne pobude:

- farmacevtski forum,
- vmesni pregled bioznanstvene in biotehnološke strategije,
- skupina na visoki ravni za kemično industrijo,
- skupina na visoki ravni za obrambno industrijo,
- evropski vesoljski program,
- delovna skupina o konkurenčnosti IKT,
- politični dialog na področju strojništva.

Vaš poročevalec pozdravlja sporočilo. Čeprav sporočilo zavrača vrnitev k selektivnemu intervencijskemu pristopu, upošteva posebne okoliščine posameznih sektorjev in predlaga po meri oblikovano kombinacijo političnih ukrepov, ki bo ustrezala posebnim možnostim in izzivom, s katerimi se sektorji srečujejo. S povezavo različnih političnih razsežnosti, ki so ključnega pomena za industrijo, v eno samo pobude, bi lahko horizontalne pobude zagotovile večjo skladnost in povezanost političnih področij in tako izboljšale konkurenčnost.

Vaš poročevalec želi poudariti pomen naslednjih točk in bi pozdravil dodatne ukrepe v tej smeri:

- poglobljena razčlemba razmer in možnosti za proizvodnjo v novih državah članicah;
- vloga izobraževanja, usposabljanja in prenosa znanja pri oblikovanju sedanje industrijske strukture v smeri inovativne, na znanju temelječe družbe;
- usklajevanje nacionalne (in lokalne) industrijske politike ter ukrepov Skupnosti;
- nujno vključevanje vseh zainteresiranih strani, zlasti socialnih partnerjev, v oblikovanje prihodnosti sektorjev;
- konkretno izvajanje medsektorskih pobud, katerega rezultat bi bili boljši okvirni pogoji za proizvodne industrije;
- znaten dvig nelojalne konkurence, s katero se proizvodna industrija sooča zaradi nedovoljenih ali ponarejenih proizvodov na trgu EU;
- vloga EIB in EIS pri sektorskih pobudah, pri katerih je bilo pomanjkanje sredstev opredeljeno kot ozko grlo;

Vaš poročevalec je prepričan, da je prihodnost proizvodne industrije v stalni usmerjenosti v proizvode visoke vrednosti in kakovosti. To zahteva prilagodljivost na ravni podjetja, strukturne prilagoditve vrednostne verige in prehoda na bolj inovativno, na znanju temelječo proizvodnjo. Ta proces bi moral potekati v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji, finančni prispevki Sklada za prilagajanje globalizaciji pa bi morali biti po možnosti usmerjeni v takšno vrsto prestrukturiranja in posodobitve evropskih proizvodnih sektorjev.

15.5.2006

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

o političnem okviru za krepitev predelovalne industrije EU – za celovitejši pristop k industrijski politiki (2006/2003(INI))

Pripravljalca mnenja: Ilda Figueiredo

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za industrijo, raziskave in energetiko, kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. opozarja, da predelovalna industrija v Evropi predstavlja 20 % proizvodnje in 34 milijonov delovnih mest in da si mora Evropska unija prizadevati za to, da ostane velika industrijska sila in se ne omejuje le na razvoj storitvenega sektorja;
2. meni, da mora politika Skupnosti za pomoč in podporo nacionalnim industrijskim politikam stremeti k razvoju evropskih vzorov odličnosti in pri tem ustvariti sinergijo med strokovnimi znanji, ki jih ponujajo lokalni trgi dela in raziskovalni centri, pri čemer ne gre zanemariti političnega in makroekonomskega okolja, usmerjenega v razvoj, ter da mora kot sredstvo za krepitev naložb ustvariti blaginjo in kakovostna delovna mesta s pravicami; pozdravlja dejstvo, da dokument politične usmeritve Komisije opredeljuje pojem evropske industrijske politike; vseeno poudarja, da ta pristop ne sme biti zgolj horizontalen, temveč bi se moral nanašati tudi na posamezne sektorje;
3. meni, da morajo biti na ravni posameznih sektorjev v razpravo vključeni delavski sindikati, zveze potrošnikov in organizacije delodajalcev, da bodo rešitve industrijske politike primernejše in bolj izčrpne;
4. poudarja pomen vzpostavitve dialoga z vsemi vpletenimi stranmi in pozdravlja ustanovitev skupine na visoki ravni za konkurenčnost, energijo in okolje;
5. poziva Komisijo, naj si odločneje prizadeva za vzpostavitev močnega in učinkovitega socialnega dialoga ter močnih partnerstev med delodajalci, sindikati in javnimi oblastmi; poudarja, da je takšen socialni dialog uporabno sredstvo za izboljšanje sodelovanja na ravni posameznih podjetij in predelovalne industrije na splošno, ker lahko pripomore k ustvarjanju boljšega ravnovesja med različnimi interesi, tako da vključi vse akterje v

postopke odločanja in izvajanja; priznava pomen svetov delavcev;

6. priznava, da je za evropsko industrijsko politiko v sektorjih, ki so strateškega pomena za gospodarstva držav članic, nujna krepitev obstoječih industrij, ohranjanje zakonsko urejenega odprtega notranjega trga, upoštevanje dejavnikov konkurenčnosti, ki lahko vplivajo na obseg zaposlovanja v mnogih državah članicah, in spodbujanje modernizacije celotne evropske industrije, ki je že ali pa bi lahko postala konkurenčna;
7. meni, da je treba pri ukrepih, ki bodo sprejeti, zlasti v okviru STO, upoštevati okoliščine in posebne značilnosti vsakega sektorja, priložnosti in izzive, ki se lahko pojavijo, ter težave, s katerimi se soočajo posamezne države članice;
8. pozdravlja predlog Komisije o vključevanju in uskladitvi industrijske politike z drugimi politikami, vključno s kohezijsko, okoljsko, raziskovalno in razvojno ter energetske politiko; ugotavlja, da glede na to, da so za uspeh industrijske politike in za okrepitev pomembne vloge evropskih svetov delavcev, potrebni infrastruktura in človeški viri, med kohezijsko in industrijsko politiko obstaja povezava, zato mora priti do skladnosti med politikami in večjega sodelovanja v družbi;
9. pozdravlja dejstvo, da Komisija priznava usposobljeno in prožno delovno silo kot najpomembnejši vir in dejavnik konkurenčnosti EU; poziva EU, naj stori vse, da okrepi razvoj strokovnega znanja delavcev na vseh ravneh, predvsem nekvalificiranih delavcev; meni, da so naložbe v več usposabljanja in razvoj strokovnega znanja za vse zaposlene potrebne za ohranitev konkurenčnosti predelovalne industrije v EU v prihodnosti;
10. nadalje meni, da so predlogi Komisije, da bi pomanjkanje strokovnega znanja, s katerim se sooča industrija, reševali s politikami, ki spodbujajo preglednost, prenos in priznavanje kvalifikacij ter prek katerih je mogoče ugotavljati trenutne potrebe po strokovnem znanju na posameznem področju in kje strokovnega znanja primanjkuje, ustrezni;
11. ugotavlja, da je treba odločneje investirati v izboljšanje ravni strokovnega znanja človeških virov, npr. prek operativnih programov usposabljanja na področju znanosti in tehnologije, katerih cilj je zagotovitev kakovosti in raznovrstnosti možnosti usposabljanja v različnih državah članicah;
12. poziva podjetja, da svojim zaposlenim zagotovijo najboljše možne pogoje usposabljanja z zagotavljanjem stalnega usposabljanja, pri čemer podjetja pripravijo načrte strokovnega znanja in prevzamejo splošno odgovornost za vseživljenjsko učenje in kontinuirano usposabljanje svojih delavcev;
13. meni, da lahko strukturni skladi veliko prispevajo h krepitvi industrije in se zato ne strinja z zmanjšanjem proračunskih sredstev, ki so jim bila dodeljena v okviru finančne perspektive, saj bo to na eni strani vplivalo na možnosti, ki jih ima Evropska unija za spodbujanje inovacij in zviševanje ravni usposobljenosti zaposlenih, na drugi strani pa na delovne pogoje; upa, da se bo Svet strinjal z znatnim povečanjem strukturnih skladov in da bodo države članice sprejele učinkovite programe, ki spodbujajo inovacije, raziskave in razvoj, usposabljanje delavcev in podjetnikov, ter predelovalnim podjetjem, zlasti mikropodjetjem ter malim in srednje velikim podjetjem, omogočajo lažji dostop do financiranja; ponovno poudarja, da je treba izboljšati energetske učinkovitost in upravljanje porabe energije;

14. priznava, da je treba okrepiti konkurenčnost predelovalne industrije; pozdravlja poudarek Komisije na socialni odgovornosti podjetij in nujnosti trajnostnega razvoja; poziva Komisijo, da enako pozornost nameni tudi delovnemu okolju ter varovanju zdravja in varnosti delavcev, da bi zagotovila ustvarjanje številčnejših in kakovostnejših delovnih mest;
15. meni, da bi si morala Skupnost prizadevati za skupni razvoj strategij konkurenčnosti v sektorjih industrije in storitev ter spodbujati preverjeno prakso v podjetniškem okolju in podjetništvu, vključno z družbeno odgovornostjo podjetij in enakopravnostjo moških in žensk;
16. priznava, da je nujno okrepiti tehnološke zmožnosti in moč inovacij v podjetjih, od katerih zahteva, da razvijejo mehanizme za neposredno podporo raziskovalnim dejavnostim v konzorcijih, ki vključujejo podjetja in raziskovalne enote ali univerzitetne skupine, in da na ta način spodbujajo hitrejši prenos strokovnega znanja in tehnologij;
17. poudarja pomen sodelovanja med državami članicami za povečanje naložb v raziskave in razvoj; opozarja, da so cilji lizbonske strategije minimalni cilji, ki bi jih morale države članice izpolnjevati;
18. poziva, da se več pozornosti nameni industrijskim spremembam in prestrukturiranju industrije, in pozdravlja oblikovanje sklada, ki bo deloval v okviru globalne politike pomoči pri upravljanju teh sprememb;
19. opozarja, da je treba nadzorovati selitve podjetij v državah članicah EU in da je treba spremeniti politiko dodeljevanja sredstev Skupnosti, s čimer se zagotovi delovna mesta in regionalni razvoj; kljub temu priznava, da se bodo morali podjetja in delavci neprenehoma prilagajati, da bi ustvarjali rast in delovna mesta; se sklicuje na model "varne fleksibilnosti", ki združuje visoko stopnjo fleksibilnosti zaposlenih in visoko stopnjo socialne varnosti, ki ju podpira aktivna politika trga dela; zahteva boljši nadzor in boljšo sledljivost porabe evropskih sredstev z namenom, da se zagotovi smotna poraba in prepreči financiranje selitve proizvodnje zunaj ali znotraj Evropske unije;
20. poziva, da se zaščitijo pravice delavcev v procesih prestrukturiranja predelovalnih podjetij, tako da se v polni meri zagotovi obveščенost in ključno sodelovanje predstavniških struktur delavcev, predvsem evropskih svetov delavcev, v celotnem procesu, vključno z njihovo pravico veta in opredelitvijo meril za odškodnine delavcem v primeru, ko podjetja kršijo pogodbene obveznosti;
21. vztraja, da se podjetjem, ki so po prejemu takšne podpore v državi članici svojo predelovalno dejavnost preselila v drugo državo, ne da bi v celoti izpolnila vse obveznosti iz pogodb, ki so jih podpisala z državo članico, ne bi smelo podeliti nobene pomoči Skupnosti;

POSTOPEK

Naslov	Politični okvir za krepitev proizvodnje EU – za celovitejši pristop k industrijski politiki	
Št. postopka	2006/2003(INI)	
Pristojni odbor	ITRE	
Mnenje pripravil Datum razglasitve na zasedanju	EMPL 19.1.2006	
Okrepljeno sodelovanje – datum razglasitve na zasedanju	ne	
Pripravljavec/-ka mnenja Datum imenovanja	Ilda Figueiredo 27.10.2005	
Nadomeščeni/-a pripravljavec/-ka mnenja	---	
Obravnava v odboru	21.2.2006	3.5.2006
Datum sprejetja	4.5.2006	
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:	25 15 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Jean-Luc Bennahmias, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnock, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Stephen Hughes, Jan Jerzy Kułakowski, Sepp Kusstatscher, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Thomas Mann, Mario Mantovani, Jan Tadeusz Masiel, Ana Mato Adrover, Maria Matsouka, Csaba Óry, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Jean Spautz, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer	
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Mihael Brejc, Udo Bullmann, Iratxe García Pérez, Pedro Guerreiro, Richard Howitt, Astrid Lulling, Jamila Madeira, Elisabeth Schroedter, Patrizia Toia, Yannick Vaugrenard	
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	---	
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)	...	

POSTOPEK

Naslov	Politični okvir za krepitev proizvodnje EU – za celovitejši pristop k industrijski politiki				
Št. postopka	2006/2003(INI)				
Pristojni odbor Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	ITRE 19.1.2006				
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	JURI 19.1.2006	IMCO 19.1.2006	ENVI 19.1.2006	EMPL 19.1.2006	ECON 19.1.2006
Odbori, ki niso dali mnenja Datum sklepa	JURI 30.1.2006	IMCO 21.2.2006	ENVI 30.1.2006	ECON 8.2.2006	
Okrepljeno sodelovanje Datum razglasitve na zasedanju	ne				
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Joan Calabuig Rull 23.11.2005				
Nadomeščeni/-a poročevalec/-ka					
Obravnava v odboru	20.3.2006	18.4.2006	29.5.2006	30.5.2006	
Datum sprejetja	30.5.2006				
Izid končnega glasovanja	+:		44		
	-:		2		
	0:		0		
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	John Attard-Montalto, Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Joan Calabuig Rull, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Den Dover, Adam Gierek, Umberto Guidoni, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Vincenzo Lavarra, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Umberto Pirilli, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras Roca				
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Edit Herczog, Toine Manders, Lambert van Nistelrooij, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Vittorio Prodi, John Purvis				
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Maria Badia I Cutchet, Giovanni Berlinguer, Marco Cappato				
Datum predložitve	2.6.2006				
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)	...				